

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 366- ПОД

от 13.05.2013 г.

В Комисията за финансов надзор (КФН) е постъпила жалба вх. № 91-01-241 от 08.04.2013г. от „Пенсионноосигурително дружество Алианц България” АД („ПОД Алианц България” АД) срещу заповед № 250 - ПОД от 04.04.2013г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка по чл. 344, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) със следните задължителни предписания:

1. ПОД „Алианц България” АД в срок до 30.04.2013 г. да приведе ликвидните средства на дружеството в съответствие с изискванията на чл. 6 от Наредба № 10 от 26.11.2003 г. за изискванията към състава и структурата на собствения капитал (капиталовата база) на пенсионноосигурителното дружество и към минималните ликвидни средства на дружеството и на управляваните от него фондове за допълнително пенсионно осигуряване (Наредба № 10);

2. ПОД „Алианц България” АД в срок до 12.04.2013 г. да представи в КФН Справка за размера на собствения капитал (капиталовата база) и на ликвидните средства на ПОД „Алианц България” АД към дата 31.03.2013 г. и Баланс на дружеството към 31.03.2013 г.;

3. В срок до 10.05.2013 г. да представи в КФН Справка за размера на собствения капитал (капиталовата база) и на ликвидните средства на ПОД „Алианц България” АД към дата 30.04.2013 г. и Баланс на дружеството към 30.04.2013 г.

Жалбата е подадена от изпълнителния директор на „ПОД Алианц България” АД, който представлява дружеството, в законоустановения срок по чл. 84, ал. 1 Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Жалбата отговаря на изискванията за редовност, визирани в разпоредбата на чл. 85, ал. 1 АПК, поради което същата е допустима.

С подадената жалба изпълнителния директор на „ПОД Алианц България” АД оспорва законосъобразността и целесъобразността на издадения административен акт.

Жалбоподателят моли КФН да отмени изцяло заповед № 250 - ПОД от 04.04.2013 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, поради нейната незаконосъобразност, изразяваща се в противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона, а в случай че КФН приеме обжалвания индивидуален административен акт за законосъобразен, то жалбоподателят моли същия да бъде отменен поради неговата нецелесъобразност.

Според жалбоподателя формално погледнато съотношението между ликвидните средства и текущите задължения съгласно представената от дружеството справка за размера на собствения капитал и на ликвидните средства на „ПОД Алианц България“ АД към 28.02.2013 г. (справка) е 0,818 (10846 хил. лв./ 13255 хил. лв.), като причина за това формално несъответствие с буквата на чл. 6 от Наредба № 10 за изискванията към състава и структурата на собствения капитал (капиталовата база) на пенсионноосигурителното дружество и към минималните ликвидни средства на дружеството и на управляваните от него фондове за допълнително пенсионно осигуряване (Наредба № 10) е добросъвестното посочване в справката на неизплатения дивидент за 2012 г., в размер на 11850 хил. лв. като текущо задължение. Начислението на неизплатения дивидент като текущо задължение е извършено с дата 28.02.2013 г. (последната дата по справката), когато е взето решението на общото събрание на акционерите на дружеството за разпределение на дивидент между акционерите. Жалбоподателят е посочил, че практически е невъзможно на същата дата да бъде изплатен този дивидент на акционерите.

Съгласно чл. 8 от Наредба № 10 в срок до 20 - то число на всеки месец, пенсионноосигурителните дружества са задължени да представят на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, финансови отчети на дружеството и на управляваните фондове, както и справка за размера на собствения капитал и на ликвидните средства на дружеството и справка за ликвидните средства на всеки управляван фонд за допълнително пенсионно осигуряване. Регулярното представяне на справките е начин, по който надзорният орган следи за спазването на изискването за ликвидност на пенсионно осигурителните дружества. В тази връзка от фактическа страна е установено, че на 20.03.2013 г. в информационната система на КФН с вх. № 10-12-773/20.03.2013 г. е получена „Справка за размера на собствения капитал и на ликвидните средства на „ПОД Алианц България“ АД към дата 28.02.2013 г. От посочените в справката данни се установява, че ликвидните средства на дружеството, съгласно чл. 5 от Наредба № 10, са общо 10 846 хил. лв. Видно от справката текущите задължения на „ПОД Алианц България“ АД възлизат на 13 255 хил. лв., което е с 2 409 хил. лв. повече от размера на ликвидните средства, а ликвидността на дружеството, определена като съотношение между ликвидните средства и текущите задължения (10 846 хил. лв./ 13 255 хил. лв.) е със стойност 0,818.

Със своите твърдения, жалбоподателят по никакъв начин не оборва факта, че „ПОД Алианц България“ АД не е спазило изискванията на чл. 6 от Наредба № 10. Нормата на чл. 6 от Наредба № 10 въвежда задължение за пенсионно осигурителните дружества да разполагат постоянно с ликвидни средства в размер, не по-малък от текущите им задължения с цел защита на средствата във фондовете за допълнително пенсионно осигуряване. Това задължение е императивно установено, без да са допуснати изключения, при които е възможно пенсионноосигурителните дружества да не го спазват за какъвто и да е период от време.

Напротив, твърденията на жалбоподателя са в подкрепа на това, че в конкретния случай е налице установено по безспорен начин нарушение на разпоредбата на чл. 6 от Наредба № 10.

С оглед на това не могат да бъдат приети за основателни и изтъкнатите причини от жалбоподателя относно допуснатото нарушение на изискването на чл. 6 от Наредба № 10. При начисляването и изплащането на дивидентите на акционерите си „ПОД Алианц България“ АД е длъжно да се съобрази с нормативните изисквания за ликвидност и да извърши начисляването и изплащането на дивиденти, без да допуска нарушение на изискването на чл. 6 от Наредба № 10, а именно да разполага постоянно с ликвидни средства в размер, не по-малък от текущите задължения на дружеството.

Жалбоподателят твърди, че в част Б „Размер на собствения капитал“ на справката няма предвиден отделен ред, където да бъде посочен неизплатения дивидент, а евентуалната единствена друга възможност за отчитане на неизплатения

дивидент в справка, би било посочването му на ред 2.2. „Неразпределена печалба от предходни периоди”, като тогава формално не биха били в нарушение на чл. 6 от Наредба № 10. Според последният разпоредбата на чл. 6 и респективно образецът на справка към Наредба № 10 не отчитат специфичната хипотеза на разпределяне на дивидент между акционерите на ПОД, при която за определен период от време задължението за изплащане на дивидент на акционерите е възможно да бъде отчетено единствено като „Текущо задължение” по ред 5 от Справката. Тези твърдения на жалбоподателя по никакъв начин не обясняват как чрез изплащането на дивидент (или чрез отчитането му по друг начин в справка) ще се повиши ликвидността на дружеството, като се има предвид, че с изплащането на дивидента се погасява задължение и едновременно с това намаляват паричните средства по разплащателни сметки и на каса на дружеството, т.е. намалява както текущото задължение, така и ликвидните средства.

В жалбата е посочено, че към момента на издаване на заповед № 250 - ПОД от 04.04.2013 г. „ПОД Алианс България” АД не е било във формално нарушение на чл. 6 от Наредба № 10 е неотнормимо към законосъобразността на наложената принудителна административна мярка. Тя е постановена във връзка с констатираното към 28.02.2013 г. нарушение на разпоредбата на чл. 6 от Наредба № 10 от 26.11.2003 г. с цел за в бъдеще пенсионноосигурителното дружество да не допуска спадане на размера на ликвидните му средства под нормативно установения размер.

В жалбата е посочено, че налагането на принудителни административни мерки по Кодекса за социално осигуряване, като правомощие на заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, цели предотвратяване и преустановяване на нарушения, отстраняване на вредните последици от тях и защита интересите на осигурените лица или на пенсионерите - хипотези, каквито според жалбоподателя в случая не са налице. Това твърдение на жалбоподателя е неоснователно с оглед факта, че в случая по безспорен начин е установено, че пенсионноосигурителното дружество е нарушило императивната разпоредба на чл. 6 от Наредба № 10 като е допуснало към 28.02.2013 г. ликвидните средства на дружеството да са в размер, по-малък от размера на текущите му задължения и по този начин са застрашени интересите на осигурените лица.

Ликвидността на пенсионноосигурителното дружество е основен показател за неговите възможности да посреща без затруднения текущите си задължения. Спадането на този показател под единица е индикация, че съществува риск дружеството да не може да изпълни поето текущо задължение и по този начин застрашава интересите на осигурените лица или на пенсионерите, поради което издадената от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор” заповед е целесъобразна. Тя е насочена към предотвратяване на вредните последици за осигурените лица от допуснатото административно нарушение, какъвто е и смисъла на разпоредбата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания.

С оглед гореизложеното неспазването на чл. 6 от Наредба № 10 е предпоставка за налагане на принудителна административна мярка по чл. 344, ал.1, т.1 от Кодекса за социално осигуряване с цел защита интересите на осигурените лица.

В конкретния случай жалбоподателят не оспорва фактът, че е налице допуснато нарушение на нормативен акт по прилагането на Кодекса за социално осигуряване (чл. 6 от Наредба № 10). Освен това жалбоподателят не е изложил нито един аргумент за противоречие или несъответствие на оспорваната от него заповед с конкретна законова разпоредба. Липсват каквито и да е било аргументи, които да обосноват наличието на основание за оспорване на заповедта на заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”. Жалбата не съдържа и доводи, обосноваващи по същество незаконосъобразност и нецелесъобразност на административния акт.

В случая оспорваният индивидуален административен акт е издаден на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване в рамките на предоставената компетентност на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, при спазване на установената форма и административно производствени правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Предвид гореизложеното Комисията за финансов надзор счита, че подадената жалба вх. 91-01-241 от 08.04.2013 г. от „ПОД Алианц България” АД срещу заповед № 250 - ПОД от 04.04.2013 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор” е неоснователна, поради което на основание чл. 97, ал. 1 във връзка с чл. 59 от АПК и чл. 13, ал. 1, т. 17 във връзка с ал. 6 от Закона за Комисията за финансов надзор

КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

Р Е Ш И :

Отхвърля жалба вх. 91-01-241 от 08.04.2013г. от „ПОД Алианц България” АД срещу заповед № 250 - ПОД от 04.04.2013г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, като неоснователна.

Първоначалният административен акт (заповед № 250 - ПОД от 04.04.2013 г. на заместник – председателя на КФН, ръководещ Управление „Осигурителен надзор”) може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването на настоящото решение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СТОЯН МАВРОДИЕВ